

Eline Deyaert

In haar jeugd jaren was Eline leidster bij de Chiro, monitor bij de speelpleinwerking, betrokken bij Kazou en werkte ze in de kinderopvang. Met plezier omgaan met kinderen zat er altijd al in. Misschien heeft haar grootvader, die ook onderwijzer was, er wel iets mee te maken. Het was een job die Eline zo mooi vond en waar ze steeds naar opkeek.

Ook haar mama en tante kozen voor het onderwijs. "Ik ben er dus wel een beetje in grootgebracht". Drie jaar geleden stapte ze in hun voetstappen. Vandaag is Eline trotse klasjuf van haar vierdejaars.

Waar sta ik voor?

Ik vind het welbevinden van de kinderen heel belangrijk. Dat staat bij mij altijd op nummer één. Daarnaast wil ik hen prikkelen door mijn leerstof enthousiast en levendig te brengen. Er zijn duidelijke regels in de klas, ze weten wat ze van mij mogen verwachten en een grapje tussendoor moet kunnen. Als leerkracht wil ik ook een deeltje entertainer zijn. Ik maak veel gebruik van multimedia, drama of toneel. Om iedereen bij de les te houden geef ik soms een verkeerd antwoord. Zo probeer ik hen de vaardigheid aan te leren om te blijven denken en actief deel te nemen.

Wat wil ik?

Ik wil meer zijn dan enkel een juf voor de kinderen. Ik wil echt een band opbouwen met hen en laten merken dat ze me kunnen vertrouwen. Onze school kenmerkt zich door een grote diversiteit in sociaal-culturele achtergrond. Ik vind het belangrijk dat mijn leerlingen weten dat ik interesse heb in hun leven, hun godsdienst, hun culturele achtergrond ... en dat ze daar met mij over in gesprek kunnen gaan. Daarnaast zie ik hen graag groeien in de klas. Als ze fouten maken is dit niet erg. Ik ben er steeds om hen te helpen. Het einde van het schooljaar valt me wel zwaar. Ik zie mijn leerlingen graag en neem ze op in mijn hart. Het gevoel dat ik op het einde van het schooljaar een verschil heb gemaakt, raakt me.

Waarover ben ik bezorgd?

Ouders verwachten dat wij ook opvoeder zijn. Ze durven vaak de schuld in de schoenen van de leerkracht schuiven. Zeker wanneer het gaat om slechte resultaten van hun kind. Dit vind ik heel jammer. Het is moeilijk om tegen die ouders in te gaan omdat ik nog een startende leerkracht ben. De administratieve taken als leerkracht heb ik onderschat, er komt veel op je af, maar je leert bijvoorbeeld heel veel bij tijdens je eerste ondercontacten. In de moeilijke ondergesprekken moet ik wel nog groeien. Ouders en kinderen worden ook steeds mondiger. Maar ik ben ervan overtuigd dat ik hier beter in ga worden zodat ik kortdat en correct die gesprekken kan aangaan.

TEKST

Sandy Demandt

FOTO

Piet Deyaert